

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ג'ליון תש"פ 876
פרשת ראה

רית	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:21	19:44	18:30	ירושלים
20:19	19:43	18:46	תל-אביב
20:21	19:44	18:40	חיפה
20:17	19:42	18:46	באר שבע

דבר ראש הישיבה

העשירות ובעניות תלויים במעשים שלנו • עיקר הצדקה היא להפוך אכזריות לרחמנות • מיהו הקבצן במדרגה הגבוהה ביותר • העשירות האמיתית נמצא בפנימיות על ידי הדעת דקדושה

מתנת חתונה

מה בעצם שבעת הקבצנים עושים? הם הולכים לאסוף צדקה. הקבצנים הללו הם האנשים הכי קדושים שיש בעולם; העיוור עם שמירת עיניים בתכלית מדרגה העליונה, הכבד פה שמדבר רק שבחים לה', החירש שלא שומע כלל חסרונות העולם הזה, וכן הלאה והלאה, כל קבצן עומד מאחוריו עולם שלם וקדוש בפני עצמו...

כל הקבצנים כולם מחזרים על הפתחים, וכאשר באו אותם בעטל'ס קדושים לבקר את הבן והבת בחתונתם, הם מביאים להם במתנה לחם ומים!

מה עומד מאחורי אותם לחם ומים? הלחם והמים זה הדעת הקדושה שמלמדת אותנו שצריכים להתרחק מתאוות והבלי העולם הזה ולהיות מחוברים ודבוקים בה' יתברך ובצדיק.

עני רוכב...

מיהו הקבצן במדרגה הגבוה ביותר, הקבצן הגבוה ביותר במעלתו הוא הקבצן השביעי שהוא כנגד דוד המלך שיביא את הגאולה, והעבודה שלו היא ללכת מדלת לדלת... וזה פלא איך הוא הולך, הרי אין לו רגלים?!

נוראה לומר, שיש במעשה הזה סוד נפלא, והוא הסוד של אסיפת הכספים לצרכי הקדושה, הסוד הזה כל כך גבוה שאין לנו בו כמעט כלל השגה, וזה מרומז בשם המעשה שנקרא שבעת הקבצנים, שכל פעולתם בפנימיות היא לקבץ את הממון דקדושה

אבל איך אוספים את כסף למעשה כאן בעולם העשייה?
את זה רבינו לא סיפר.....

הבעטל'ר השביעי אין לו רגלים, וזה בעצמו הסימן שהוא יודע לאסוף כספים יותר טוב מכולם, מכיוון שבכל אחד מהקבצנים יש מום, ובדבר שנראה כביכול המום הכי קשה, שם מעלתו גבוהה למעלה מכולם, דהיינו שהבעטל'ר בלי הרגלים הוא לא מפסיק ללכת לאסוף צדקות לצרכי הקדושה יותר מכולם. הבעטל'ר השביעי הקבצן בלי הרגלים, הוא הקבצן הכי גדול מכולם והוא בחינת 'משיח'.

אין עני אלא בדעת

ולסיום: העניות הכי גדולה היא בדעת, ולכן אם האדם נכנס לפנימיות ומקבל דעת דקדושה אין לו כלל מציאות של עניות, יתכן שבחיצוניות הוא עני אבל בפנימיות הוא העשיר הכי גדול!...

וכבר אמר רבינו, מה שאמר הנשר הגדול: 'חדלו מלהיות עניים, שובו אל האוצרות שלכם!'

רשת השבוע עוסקת בין היתר במצוות המיוחדת והיא מצוות הצדקה. נאמר בתורה הקדושה "אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה..." וכתב שם רש"י: אפס כי לא יהיה בך אביון - ולהלן הוא אומר כי לא יחדל אביון? אלא בזמן שאתם עושים רצונו של מקום, אביונים באחרים ולא בכם, וכשאין אתם עושים רצונו של מקום אביונים בכם...

מדברי רש"י הללו רואים, שהעניות תלויה בעשיית רצונו של מקום, ואם עושים רצונו של מקום זוכים לעשירות ואם לאו נופלים לעניות ואביונות.

נאמר בנביא במלכים: 'ואת העורבים צויתי לכלכלך', וידוע מה שאמר על כך רבינו שזה בחינת הצדקה. והביאור בזה הוא, שבתחילה כשמתחילים להתנדב לצדקה,

בתחילה כשמתחילים להתנדב לצדקה צריכין לשבר את האדם ולהפכו לרחמנות, וזהו עיקר עבודת הצדקה

צריכין לשבר את האכזריות של האדם ולהפכו לרחמנות, וזהו עיקר עבודת הצדקה, כי מי שהוא רחמן בטבעו ונותן צדקה מחמת רחמנות שבטבעו אין זה עבודה, כי יש גם כמה וכמה חיות שהם רחמנים בטבעם, אבל עיקר העבודה היא לשבר את האכזריות להפכו לרחמנות....

ולכן דייקא בפסוק הזה נרמז מצוות הצדקה, כי עיקר הצדקה היא הפיכת האכזריות לרחמנות, והעורב שהוא אכזרי ביותר ומתאכזר על בניו, דווקא אותו הקב"ה ציווה לכלכל את אלהו, ולכן דייקא שם נרמז מצוות הצדקה.

וצריך לדעת שמי שבאמת רוצה לזכות להגיע למעלת הצדקה השלמה, עליו לעבור עבודה קשה, כי צריך לשבר את האכזריות ולהפוך אותה לרחמנות, וכמו שהאר"ך שם רבינו בענין הזה בארובה.

קבצן קדוש

רבינו הקדוש התבטא בכמה לשונות של שבח על המעשה ב"שבעת הקבצנים" (ז' בעטרלס'), מעשה זה הוא לכאורה המעשה העמוק ביותר מכל המעשיות, וכמו שאמר רבינו בעצמו בסוף המעשה: "מי יוכל לשער אפס קצה אחד מאלפי אלפים רבבי רבבות מסודות של המעשה הנוראה הזו..."

וכן התבטא בלשונו הקדושה: "אילו לא הייתי יודע שום דבר אחר כי אם זאת המעשה של הו' בעטרלס', היה גם כן חידוש גדול מאוד ונפלא..."

מהו בעצם מעשה שבעת קבצנים? שבעת הקבצנים וחבריהם היו חבורה של קבצנים קדושים, והם בחינת שבעת הרועים - 'אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד' - שמזמנים אותם לכל חתונה, ובכל חופה וחופה כאשר מברכים שבע ברכות הם מגיעים. וכן בחג הסוכות גם כן מזמנים אותם, וכן בימי ספירת העומר. וכנגד שבעת הקבצנים הללו יש שבעה גם שבעה שבועות של ספירת העומר.

וקראתיו דרוור - ימין בין הזמנים

הציבור והבית החרדי, ויש כמוכן הבדל עצום בתרבות המערב לבין דרכי התורה והתרבות החרדית.

תרבות המערב - חיי תרבות הוא חלק מהחיים, משקיעים כוחות ומשאבים בפיתוח חיי תרבות, המאגדים בתוכם סרטים, ספורט, תיאטרון, פיתוח הגוף, אינטרנט, ספרים, הצגות, וכו'.

תרבות חרדית - האמת היא שהחיים החרדים לאמיתו של דבר נטולים חיי תרבות, ציבור זה אמוץ על אמונה ועל חיי תורה ומצוות, כל דקה שווה לציבור החרדי רבות ואין לו יכולת להשקיע זמן לתרבות, כי הרי כתוב 'הגית בו יומם ולילה', וכאשר יש לאדם זמן הוא משקיע זאת בלימוד תורה ותפילה, ולכן 'העמדה החרדית' של בן תורה נוגדת את חיי התרבות. אולם יש הבנה בחז"ל, וכך גם דעת גדולי ישראל שבדורנו, שלפעמים גם הגוף והנשמה צריכים קצת מנוחה והתאזרויות. אבל לא כחוב והכרח שא"א בלעדיו, אלא כאילוץ וחוסר ברירה!

הצורך לחופש

הרמב"ן בפרשת כי תשא - על הפסוק שמדבר על סממני הקטורת ועל מר דרוור - מביא רמז על המעלה של לקיחת רווח ומרגוע בין פרשה לפרשה, וז"ל: ואומרים המביאים אותו שזה סוג בשמים שנעשה מגרון הצבי, דרוור מלשון וקראתם דרוור (ויקרא כה ז), שיהיה חפשי מן הזיוף והתערבות, ואולי נאמר שלכך הצריך הכתוב שיהיה חפשי, שהצבי הואו בהיותו חפשי מתהלך בין ערוגות הבשמים ומתענג כרצונו, כי כאשר ילכד הצבי ויהיה ברשות האדם לא יפריש מור כי אם מעט ואיננו מבושם וזה דבר ברור. עכ"ל. ואפשר ללמוד מדבריו, שאולי גם לאדם יש הבדל אם הוא נמצא תחת רשות אחר או שהוא במצב שנמצא בדרור ובשלווה.

הדרור יש בו שני צדדים, מצד אחד כל אדם זקוק מדי פעם שיהיה בבחינת דרוור, אבל מצד שני זה יכול לגרום גם לבטלה וקלקול. ולכן צריכים באומנות יתירה, מצד אחד לעזור לילד ולנער לחיות במצב של דרוור ושחרור, אולם מנגד צריכים גם לדעת כיצד לאפשר את חיי הדרור בצורה נכונה וחיובית שלא תזיק.

בברכת הצלחה מרובה בימים האחרונים של בין-הזמנים!

(מתוך ספרי משמעות - הנפש והחינוך ע"פ התורה, העתידים לצאת לאור בקרוב)

מהר"ל (ב"דרוש על התורה" עמ' מה) מקונן על המצב בדרור שהיו יוצאים לימי-הזמנים. וז"ל: אמרתי אוי ואבוי לבני אדם המבלים ימיהם בדברים שאין להם שייכות לתורת אמת כלל. וכי אין לנו תורה תמימה ארוכה מארץ מדה שהיה להם לכלות ולבלות ימיהם בה, וכל איש אשר רוח תורה בו ראוי לו לשאת קינה ונהי על דבר זה בפרט, ומאנה הנחם נפשי על זה וכיצא בזה.... ואחר כך יקראו דרוור לארץ לכנות הזמן 'בין הזמנים', וכל אחד הולך בשרירות לבו הרע שכל זמן שאינו עוסק בדברי הבאי האלו שאין בהם ממש, יחשוב שאין צורך ללמוד כלל וכאילו אין זה זמן לתורה לקרותו בין הזמנים.

מהר"ל גם מבחין בין דורות שעברו לבין זמננו, וז"ל: ואם הראשונים הנהיגו כך בוודאי היה זה לכמה סבות עצמיות לתורה כידוע. אך עתה אין זה כי אם להסרת התורה לקיים אם תעזבני יום יומיים אעזבך, ועל ידי בטול זה מרגילים עצמם לשחוק וקלות ראש וזולתן מהדברים המגונים.

וביותר זעק השל"ה הק' על ענין בין הזמנים וז"ל: ועיקר הכולל הכל, יהיה נעקר ונשרש מן העולם השם של 'בין הזמנים', לא ייזכר ולא ייפקד. רק כל העתים שווים לטובה, יתנהגו במנהג אחד לתורה, כמו שכתוב 'הגית בו יומם ולילה'.

וכן מובא בספר ההלכה מטה אפרים סימן תרג וז"ל: מלמדי תינוקות ובחורים, חלילה להם לבטל בזמן הזה סדר למודם כאשר בעונותינו הרבים דשו בו רבים בעתים הללו, נרפים הם נרפים, שלא לפקח על צרכי התלמידים, וקוראין לו ומכנים לו שם בין הזמנים ומפנים לבם לבטלה.

אם בזמני המהר"ל והשל"ה הקדוש צעקו מרה על תקופת בין הזמנים, בוודאי בזמננו שוהרוב נהפך למבול אמיתי, הרי ימי בין הזמנים הינם אסון נורא!!! הלוואי והיה אפשר לבטל זאת, אולם מ"מ גלגל שכבר השתרש ענין 'בין הזמנים' קשה מאוד לבטלו, אבל בוודאי שצריכים להיות עם היד על הדופק ולהשקיע מחשבה וכוח בכדי שלא נאבד בבין הזמנים את ההשקעה של כל השנה.

שעות הפנאי מזווית עין חרדית

אחת הבעיות הגדולות ביותר שכיום התפתח גם עולם קלוקל, הווי חילוני שמנסה בכל דרך לחדור לתוככי

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזת de הנאה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר.
זכ"י תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, שליט"א וכל בני החסידות.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

הכפיע!
בלין חודש
אב תשפ"ד

מצורף
הקדוש שמתנהג
המחנך לילדים
בפרט מנוי

ניתן להירשם בכל
עמדות נדרים פלוס'
ניצוצות > טופס הרשמה

בית הספר לחיות

"כוונתי לאופן בו הם אוכלים" החזיר האב "אהה, כן, בטח, שמתי לב כי האריות והנמרים ושאר החיות אכלו במהירות, ואילו לכבשים לפרות וגם לג'ירפות לקח הרבה יותר זמן לאכול, הם לעסו שוב ושוב את האוכל בפייהם".

"כל הכבוד יוסי, אני רואה שהתבוננת טוב מאד, וכעת אסביר לך את ההבדל ביניהם" המשיך אביו להוביל את השיחה.

"מה שראית נקרא בלשון התורה מעלה גרה. אחד מסימני החיות הטהרות זה מעלה גרה, כלומר, בזמן

ל גן החיות הגיע יוסי מלא במרץ יחד עם הוריו בבוקרו של עוד יום משעמם בחופשה הארוכה, גן החיות היה מלא בהמונים כיאה לימי חופשה, יוסי התכוון לא לפספס אפילו כלוב אחד, כבר תקופה ארוכה חיכה ליום המרתק הזה שהבטיחו לו הוריו, מאז היותו ילד הוא אהב לראות חיות להתבונן בפלאי הבריאה, וכעת הייתה זו הזדמנות לראות בבת אחת כמות גדול של חיות ציפורים דגים....

מיד בכניסה לגן החיות הבחין יוסי בקופים, הקופים היו בהחלט חיה מרתקת משום שיש ביניהם לאדם הרבה דמיון, כך עמד יוסי הביט בפעלולי הקופים שהיה

משביע לכל חיה

הבהמה הטהורה קרובה במהותה למקום עליון יותר ורוחני, לפיכך, כאשר היא אוכלת היא מרגישה שהשרש של המאכל מגיע מהמקור העליון של המחשבה

אכילתם הם אוכלים את האוכל ושוב מחזירים אותו חזרה לגרונם ולעוסים אותו שוב ורק אז האוכל יורד לגופם.

עד כאן זה העניין הגשמי והרוחני מצד גרדי התורה, וכעת הבה אסביר לך את התוכן הפנימי של הדברים.

הן ידוע שהשורש של כל העולם כולו הוא מכוח עם ישראל, ומכוח זה ניוזנים כל העולם כולו. הכוח הזה הוא הנקרא כוח המחשבה, והוא הכוח שעל ידו כל הבריות בעולם מקבלים את האוכל לו הם זקוקים.

הבהמה הטהורה קרובה במהותה למקום עליון יותר ורוחני, לפיכך, כאשר היא אוכלת היא מרגישה שהשורש של המאכל מגיע מהמקור העליון של המחשבה, ולכן דייקא היא מנסה להחזיר את המאכל ולעלות אותו לשורש שמשם הוא הגיע.

זוהי הסיבה שהכבשים מעלים גרה, כי הם בהמות טהורות, והם מנסים לעלות את האוכל למקום המחשבה במוח, לעומת זאת האריות ושאר החיות לא חשים בכוח הרוחני העליון הזה משום שהם חיות טמאות, ולכן הם לא מעלים גרה.

(ליקוטי הלכות בהמה וחיה טהורה הלכה ד ב)

נראה כאילו הם דורשים תשומת לב מהאנשים שבאו לבקרם. לאחר מכן הוא עבר לכלוב האריות, לדגים הרבים ולצפריית העופות, ולבסוף הוא אף הספיק ברגע האחרון להיכנס לפינת החי וללטף את החיות מקרוב.

יוסי סיים את הביקור בגן החיות סמוך לשקיעה כשהוא עייף אבל מרוצה ושמח, כעת נותרה רק הדרך הארוכה לשוב חזרה לבית.

הדרך עברה בעצלתיים כשרכבם עמד בפקק ארוך ואין סופי, ליוסי כבר לא הייתה סבלנות רבה, אביו שהבחין במצב רוחו, הציע לו הצעה מעניינת.

"יוסי יקירי", פנה האב לבנו בשאלה, "עברנו היום ביקור מעניין בגן החיות, התאוררת ואגרת כוחות, וכעת בא ננסה להפיק מכך גם תועלת רוחנית, האם תרצה?"

"כן דווקא נשמע מעניין! אבל מה יכול להיות רוחני בביקור בגן חיות!?" תמה יוסי.

אביו שמח על נכונותו של יוסי לשתף פעולה, והוא החל להסביר: "לבטח שמת לב יוסי על השינוי בצורת האכילה של החיות"

"לא, אינני מבין למה אתה מתכוון", השיב יוסי

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקוה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

8L
LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באופן

היא שיחתי

מאה שלושים ואחת שנים לפטירתו של הנצי"ב מוולאז'ין • כ"ח מנחם אב תרנ"ג - תשפ"ד

הסיפור לו רותקו אוזני כל המשתתפים במסיבת הסיום, "אני לא יודע מה אבי ענה משום שכבר ברחתי מיד לחדרי פן יגלו אותי בקלקלתי... אבל עד אותו הרגע עמדתי כל הזמן מאחורי הדלת ושמעתי את אבי ואמי משוחחים ביניהם אודות עתידי הרוחני או שמא הגשמי..."

הדברים זעזעו אותי, עמדתי נחרד מעצמי עד כמה רחוק אני ולאן אני יכול חלילה ליפול, לרגע לא דמייתני בעת מעשי משובתי, ש'השטותא דילדותא' שלי יכול לגרום לי לאבד שני עולמות גם יחד.

עזבתי את מקומי, חזרתי לחדרי כשבלבי החלטה אמיצה וחזקה, החל מרגע זה אני עושה שינוי משמעותי בחיי. ואכן מאותו היום התחלתי לשקוד וללמוד את התורה הקדושה, נכון עברתי קשיים וניסיונות שונים! אבל בסוף הצלחתי לעלות ולהתעלות בדידתי התורה ובעמלה"

"כעת" סיים הנצי"ב את שיחתו המרתקת, "בעומדי ביום הסיום על פירושי על השאלות, חשבתי לעצמי לפני מספר ימים, מה היה קורה אילו לא הייתי שומע את אותה השיחה של אבי ואמי... אפשר לשאר ולתאר כי לבטח היום הייתי מוכר ירקות, או מקסימום פרופסור באונברסיטה, אולי הייתי נשאר יהודי ירא שמים והייתי מוצא את לעצמי עבודה הראויה לכן תורה, אבל את הפירוש על השאלות לא הייתה מוציא לאורה.

ובעוד מספר שנים, כאשר הייתי עולה לבית דין של מעלה, היו הדיינים מראים לי את הספר הזה - ידו של הנצי"ב הרומה כשהוא מחזיק את הספר שיצא לאור - והם היו אומרים לי, נפתלי יכלת נפלא ומיוחד, וכיון שלא השקעת ולא עבדת מספיק ולא הגעת לזהף כעת מגיע לך גיהנום.

המחשבות הללו גרמו לי לזעזוע פנימי ועמוק, זעזוע שאחריי באה הוודאה לריבון-כל-העולמים על כך שברחמי המרובים הוא סובב שאשמע את השיחה בין אבי ואמי ואחליט לשנות את חיי, היה זה יום בו חיי השתנו מקצה לקצה, יום בו ניצלתי מאיבוד העולם הזה והעולם הבא, יום בו נכנסתי לחיים פנימיים ואמיתיים - 'לחיי התורה'.

חשבת, כי כעת מן ראוי לעשות שמחה של מצווה ולהודות לקב"ה על נס ההצלה הרוחני האישי שלי, כי ביום הזה רואים את הפירות והתוצאות שבאו מאותה השיחה."

הנצי"ב סיים את דבריו והציבור כולו פצח בשירת הודו לה' חסדו, כשלבם של כולם מודה ושמח בשמחתו של האישי של נצי"ב, בשמחת התלמידים, ובשמחת כלל ישראל כולו.

השולחנות היו ערוכים כדבעי, כל מי שהסתובב במקום חש באווירה קדושה שחופפת על כל החדר, לא היה זה יום פשוט כלל וכלל, היה זה יום של שמחה עבור התלמידים ובמיוחד עבור רבינו הנצי"ב מוולאז'ין, או בעצם היה זה יום שמחה עבור כל כלל ישראל. באותו היום התקיים מעמד סיום כתיבת הפירוש על ספר השאלות אשר נכתב על ידי הנצי"ב מוולאז'ין, תוך כדי עמל רב לליבון הסוגיא על עומקה, וברוח עצום, בדרך של לפלול נורא.

אט אט התקבצו התלמידים למעמד המרומם, הם הושלך בקהל כאשר נכנס רבינו הנצי"ב, הוא ניגש לשולחן הכבוד שם נצטר על יד סטנדר שהוכן במיוחד, התלמידים היטו אוזן וריכזו את מוחם, בטוחים היו כי לבטח עבור מעמד שכזה הכין רבם לפלול עצום ונורא, כך שעליהם יהיה להשקיע את מיטב כוחם ומחשבתם ולהאזין לדבריו בדיק רב.

אך ההפתעה הייתה גדולה כאשר פתח הנצי"ב את דבריו: "הבה ואספר לכם סיפור מימי שחר ילדותי!..."

...

"מה יהיה על נפתלי!..." היה זה הפעם תורה של האם לפתוח את השיחה הקבועה בשעות הערב מתוך צער ודאגה תוך כדי הפרחת אנחה לחלל האוויר, אנחה כזאת שבכוחה לשבר את גופו ולבו של כל אחד.

"אינני יודע..." השיב האב כמסכים אם אנחת היאוש שבקעה מגורנה של נות ביתו, "לא נותר לנו אלא להתפלל, ואת זה אני משתדל לעשות בכל יום ובכל תפילה ותפילה."

"היום חשבתי על איזה רעיון" ניסתה האם להציע בזהירות

"ונמה הרעיון", זחרור של אור וחוט של תקווה ניכר על פניו של האב, היה זה בעיניו כקצה קרש הצלה שנוזק לעומד לטובע בין גלי הים, קצה חוט כזה שמנסים לאחוז בו בכל הכוח יחד עם תקווה עצומה.

"לא! אל תשמח ואל תתלה בדברי תקוות שווא, אין בכונתי להציע רעיון שיעזור לנפתלי שלנו להתחבר" לגמרא, המשיכה האם בזהירות להציע את דבריה.

"אלא מה?! ניסה האב להבין

"אני מתכוונת, שאולי, אם נפתלי בין כך ובין כך חרוק מלהצליח בלימוד התורה, אולי אהה... אולי עדיף לחשוב על הכיוון של לימוד מקצוע או משהו כזה, על מנת שלפחות הוא יכול לחיות ולהתפרנס בכבוד", האם סיימה את דבריה במהירות כשהיא מביטה בפני בעלה לראות את תגובתו הראשונים להצעה.....

...

"מה היה המשך השיחה אינני יודע" סיים הנצי"ב את

חיי השתנו מקצה לקצה. הנצי"ב מוולאז'ין

מחפש את האור?

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים:

052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי צנח' הממוקמת בלב האיזורים החרדים בירושלים

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הליכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

והיה מי שהוסיף ואמר, שלכך נזכר ענין הבהמות והחיות הטהורות בפרשה בה הזכרה מצוות הצדקה.

...

מספרים על ר' לייב מסאסוב שפעם אחת נתן צדקה לאדם שלא התנהג כשורה, תמחו תלמידיו ושאלוהו: וכי עבור כזה איש יבזבז הרבי את ממונו? ענה להם ר' לייב: הן אותו האיש אינו מתנהג כהוגן, ולמרות זאת נתתי לו צדקה, ובעבור זה ידון אותי ה' ויתן לי את צרכי הגם שאיני מתנהג כהוגן!....

מר ר' חיים מצאנז: לעשירים יש מזל גדול שבעל כרחם מכניסים אותם לגן עדן, שהרי נפסק הלכה "כופין על הצדקה"

...

אמר הרבי מזידטשוב: יהודי טהור הוא מי שיש לו סימנים של בהמה טהורה, ומה הסימנים? מעלה גרה - לתת כסף לצדקה, וכמו שנאמר 'עשרים גרה השקל', ומפירס פרסה - לתת אוכל לעניים, וכמו שנאמר 'הלא פרוס לערב לחמך'.

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

רבינו הקדוש בישיבת ליקווד!

לתרופה! התחלתי לעיין בו והרגשתי שהוא סוחף אותי, הדיבורים הפשוטים ואינסוף האמונה שנבע מכל שורה כבשו אותי באחת, הרגשתי שבספר הזה מצאתי את שאהבה נפשי. בחורים בישיבה שמו לב שהספר הפך להיות צמוד אלי, והם ידעו והבינו כנראה מי המחבר. שלחו מיד מכתב לגייטסהד לראש הישיבה הגה"צ רבי יהודה זאב סגל זצ"ל, והודיעו לו כי הפכתי לחסיד ברסלב.

כעבור זמן מה קיבלתי מכתב ממנו, הוא תמה בפניי: 'שמעתי שהפכת להיות חסיד ברסלב, ומה חסר לך בדרך של ה'חפץ חיים'?!' השבתי לו במכתב חזרה: 'אין כל סתירה, ולהיפך, זו רק הוספה על הדרך של ה'חפץ חיים'. את האמת חייב אני לומר, שמאותו המכתב לא הטריד אותי הרב סגל בנושא, ואף לאחר שכבר נישאתי ונודעתי כחסיד ברסלב, משך עשור שנים למדנו בחברותא את הספר 'חובות הלבבות'."

רק הוספה על הדרך של החפץ חיים. ר' אלימלך זילביגער

במהלך השנים ניהל הרב זילביגער קשרים חמים ומסועפים עם חשובי וגדולי ברסלב, ובמיוחד עם הרה"ח רבי גדליה קניג זצ"ל. הרב קניג זצ"ל היה מתאכסן אצלו במסעותיו למען קהילת צפת, ורצה מסובב כל הסיבות, והסתלקותו לשמי רום הייתה בביתו של הרב זילביגער במנצ'סטר. בשנים האחרונות עלה הרב זילביגער לארץ הקודש וממשיך להנהיג את קהילתו ואת שאר שומעי לקחו בדרך רבינו הקדוש.

(מגזין 'ניצוץ' כסלו תשפ"ד)

בחירי ישיבת מנצ'סטר היה הרה"ח רבי אלימלך זילביגער, ותלמידו מקורבו של ראש הישיבה הצדיק הגה"צ רבי יהודה זאב סגל זצ"ל. כשהחל להראות סימני התקרבות לחסידות, שלח אותו אביו בבהילות לישיבת לייקווד, מעוז ישיבת המתנגדים, אלא שדווקא שם, באוצר הספרים, גילה באקראי את אורו של רביה"ק.

אחרי מסע חיפוש מתיש בסאטמר, סקולען, ספינקא, ליובאוויטש וריבניץ - מצא עצמו הרה"ח רבי אלימלך זילביגער נמשך לאור רבינו הקדוש. מאז הפך לחתנו של גאב"ד העדה החרדית הגרי"ט וויס זצ"ל, הוא דולה ומשקה לעדרים באנגליה כולה ולאחר מכן גם בארץ ישראל.

באותם ימים בישיבת לייקווד התגבשה לה בסתר חבורת בחורים עובדי השם עם לבבות בוערים ורצון הפצת שם רבינו בעולם, הבחורים הללו היו עדיית שבעידית. "העניין של רבינו היה בהסתרה גדולה", משחזר הרב זילביגער.

"החשש לדבר על רבינו היה מוחשי והמידור בחבורת הבחורים היה גדול מאוד. כיוון שהייתי צעיר הישיבה, שמעתי בלחש על קיומה של החבורה הברסלבאית, אבל לא ידעתי את טיבה ודעתה.

באותה תקופה למדתי הרבה ספרי חסידות וחיפשתי חמימות ודרך להרגיש את השם. הייתה זו פעם אחת שביליתי כהרגלי ב'אוצר הספרים' העצום של הישיבה, ותוך כדי עלעול בספרים שונים נתקלתי בספר 'עלים

פתגם השבוע

בגיל שלוש עשרה אומר האב על בנו ברוך שפטרנו - חשוב להעניק לילד את ההרגשה שבכבר המצוה האחריות עוברת מן האב אליו

ההצלחה ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחה משפחת אוקן | ההצלחה משפחת שרון | ההצלחה משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

החסיד מטירהוביצה

משכנו בטבריה, משם שיגר מכתב לרבי צבי מטירהוביצה ובו כתב: "אחרי דרישת שלומך הטוב באהבה רבה, באתי לבקש מאת מעלתכם, שתהיה האהבתנו קשורה תמיד על ידי מכתבים". ואכן, עד ימיו האחרונים שמר על קשר זה עם ר' צבי ועם בניו, ובפרט עם בנו ר' נתן.

גם בצפת, כמו בטירהוביצה, עסק ר' צבי בגמילות חסדים, וכאשר השיא יתומה, כתב לו ר' נתן מטבריה: "תראו לשמוח מאד שה' יתברך עזר לכם להשיא יתומה; ואצל רבינו ז"ל היה מצוות הכנסת-כלה מהמצוות הגדולות, כך שמעתי ממוריניו רבי נתן".

בשנת תרמ"א נסע ר' צבי מטרוביץ לחוץ לארץ, כפי הנראה לאומן. גם לשם כתב לו ר' נתן מטבריה: "אני מעתיר תמיד בעדכם בכל יום, ובמקומות הקדושים, ובעד כל בני ביתכם. ה' יתברך יעזור לכם, לבוא לביתכם לארץ הקודש בישועה שלימה חיש מהר, ויעביר אתכם בין בים, בין ביבשה, לחיים ולשלום".

ר' צבי זכה לבנים ובני בנים יראי ה' ההולכים בדרך רבינו. בניו: ר' נתן, ר' סנדר, ר' ישראל, ור' נחמן. בנו ר' נחמן שהתגורר במרינובקה נהג להתכתב עם אביו בדברי תורה. בספר המכתבים "שארית ישראל" נדפס מכתב שכתב לאביו, ובו ביאור נפלא בדברי רבינו בתורה כ"א, על פי דברי התוספות במסכת סוכה, שאותו שמע מפי רבי זלמן הרב ממדוידבקה, בעת הקיבוץ בראש השנה באומן.

ר' צבי נפטר בשם טוב, ביום כ"ו לחודש אב שנת תר"ן, ונטמן בבית הקברות בצפת, סמוך לרבי יצחק בן מוהרנ"ת. לידו טמון בנו ר' סנדר.

ה' זה כעשר שנים לאחר הסתלקות מוהרנ"ת, כאשר קרא רבי נפתלי תלמיד רבינו לרבי נחמן מטולטשין, ואמר לו: "רואה אני שבטירהוביצה החל אורו של רבינו לזרוח, צא נא לשם ולקח את השלבת".

מספר שבועות שהה רבי נחמן בעיר זו, כשהוא מותיר אחריו תבורה נפלאה של עובדי ה', שעד היום שמותיהם נזכרים בגעגועים.

אמרו על חסידי ברסלב שבטירהוביצה, שהיה להם לב פתוח בעבודת הבורא, וכיס פתוח לצדקה. קופה אחת היתה לכולם, לתוכה נתנו מכספם כפי יכולתם ונטלו כאשר הזדקקו. מושג ששמו "אני" לא היה קיים אצלם.

מאותם חסידים מופלאים היה רבי צבי מטרוביץ (כונה גם ר' הירש ממרינובקה), שמלבד גיעתו בתורה ותפילה, הצטיין בעשיית צדקה וחסד.

לימים השתוקק ר' צבי מטרוביץ לעלות לארץ ישראל, ולמרות הדלות הנוראה שהייתה נחלתם של יושבי הארץ, לא חת מכן, הגיע ארצה יחד עם בניו ארצה והתיישב בצפת.

גדולי תלמידי מוהרנ"ת, כמו רבי נחמן מטולטשין, רבי נתן ב"ר יהודה, רבי אפרים ב"ר נפתלי, עמדו עמו בקשרי מכתבים. רבי נחמן מטולטשין כותב לו: "גם אני פורס בשלום ידידנו עוז, הרב המופלא הוותיק ועושה חסד, הנגיד ר' הירש ממרינובקה, ובשלום כל בני ביתו... ובשלום כל אהובנו אשר יושבים על אדמת קודש". כאשר עלה רבי נתן ב"ר יהודה לארץ ישראל, רצה להתיישב אף הוא בצפת, שבה היה רוב מניינם של חסידי ברסלב בארץ ישראל, אך מאת ה' היתה זאת שקבע את

הספיק לנסוע לאומן ולחזור לצפת. בית העלמין הישן בצפת בו נטמן רבי צבי זצ"ל

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיפוע רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בוררות עסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, ערבת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונות "נחלי המשפט"

בית דין אחרי לדיני צוונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים

ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סוסיא שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מז"ץ ודיין ראש ישיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396